

31994L0055

12.12.1994

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 319/7

SMĚRNICE RADY 94/55/ES

ze dne 21. listopadu 1994

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

a přepravních zařízení; že za účelem odstranění této překážky musí být vymezena jednotná pravidla pro veškerou přepravu uvnitř Společenství;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

- (4) vzhledem k tomu, že tato opatření musí být prováděna na úrovni Společenství, aby byla zajištěna provázanost s jinými právními předpisy Společenství, dostačující míra harmonizace pro usnadnění volného pohybu zboží a služeb a vysoká úroveň bezpečnosti při vnitrostátní a mezinárodní přepravě;

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

- (5) vzhledem k tomu, že ustanoveními této směrnice není dotčena platnost závazků, přijatých Společenstvím a jeho členskými státy, a to v souladu s cíli stanovenými podle Agendy 21, kapitoly 19, konference UNCED v Rio de Janeiru v roce 1992, usilovat o budoucí sladění systémů klasifikace nebezpečných látek;

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že v průběhu předchozích let značně vzrostla vnitrostátní i mezinárodní silniční přeprava zboží, čímž se zvýšilo riziko výskytu nehod;

- (6) vzhledem k tomu, že žádný právní předpis Společenství dosud neupravuje bezpečnostní podmínky, za kterých by měly být přepravovány biologické činitele a geneticky modifikované mikroorganismy podléhající ustanovením směrnic 90/219/EHS ⁽⁴⁾, 90/220/EHS ⁽⁵⁾ 90/220/EHS5 a 90/679/EHS ⁽⁶⁾;

- (2) vzhledem k tomu, že všechny členské státy, s výjimkou Irska, jsou smluvními stranami Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), jejíž zeměpisná oblast působnosti překračuje území Společenství a která stanoví jednotná pravidla bezpečnosti mezinárodní přepravy nebezpečných věcí po silnici; že je tedy žádoucí, aby se tato pravidla rozšířila i na vnitrostátní přepravu, aby byly uvnitř Společenství uvedeny v soulad podmínky pro silniční přepravu nebezpečných věcí;

- (7) vzhledem k tomu, že tato směrnice přihlíží rovněž k ostatním politikám Společenství v oblasti bezpečnosti práce, konstrukce vozidel a ochrany životního prostředí;

- (3) vzhledem k tomu, že právní úprava Společenství nezaahrnuje úplný rozsah ustanovení pro zajištění bezpečné silniční přepravy nebezpečných věcí a odpovídající vnitrostátní právní předpisy se v jednotlivých členských státech liší; že tyto rozdíly jsou překážkou volného pohybu přepravních služeb a volného pohybu vozidel

- (8) vzhledem k tomu, že členské státy mohou nadále přijímat předpisy pro přepravu nebezpečných věcí prováděnou na jejich území vozidly, na něž se nevztahuje tato směrnice, bez ohledu na místo, kde je vozidlo registrováno;

- (9) vzhledem k tomu, že členské státy musí mít možnost uplatňovat na svém území zvláštní pravidla provozu na pozemních komunikacích pro přepravu nebezpečných věcí;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 17, 20.1.1994, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 195, 18.7.1994, s. 15.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. března 1994 (Úř. věst. C 205, 25.7.1994, s. 54), společný postoj Rady ze dne 19. září 1994 (Úř. věst. C 301, 27.10.1994, s. 25) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 17. listopadu 1994 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 15.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1990, s. 1.

- (10) vzhledem k tomu, že členskými státy musí být umožněno zachovat si své požadavky kontroly jakosti v případě určitých typů vnitrostátní přepravy do doby, kdy Komise předloží Radě zprávu ohledně těchto záležitostí;
- (11) vzhledem k tomu, že ustanovení ADR povolují uzavírat dohody odchylovající se od ADR a že velký počet dohod uzavřených dvoustranně mezi členskými státy brání volnému pohybu služeb při přepravě nebezpečných věcí; že by se těmito odchylkami mělo zamezit zahrnutím nezbytných ustanovení do příloh této směrnice; že je nezbytné stanovit přechodné období, během něž lze mezi členskými státy nadále používat stávající dohody;
- (12) vzhledem k tomu, že ustanovení ADR musejí být provedena v právu Společenství, včetně požadavků na konstrukci vozidel pro přepravu nebezpečných věcí; že je v této souvislosti nezbytné stanovit přechodná období, ve kterých mohou členské státy dočasně zachovat některé zvláštní vnitrostátní předpisy o konstrukčních požadavcích pro vozidla registrovaná na jejich území;
- (13) vzhledem k tomu, že by mělo být informačních postupů, které již existují pro podobné vnitrostátní legislativní návrhy, využito za účelem větší průhlednosti pro všechny hospodářské subjekty;
- (14) vzhledem k tomu, že při vnitrostátní přepravě musí mít členské státy i nadále právo používat pravidla, která se zakládají na doporučeních OSN pro přepravu nebezpečných věcí, jež se vztahují na více oborů dopravy, jestliže nebyla ADR přizpůsobena těmto pravidlům, která mají zjednodušit přepravu nebezpečných věcí v rámci různých oborů dopravy;
- (15) vzhledem k tomu, že členské státy si musí zachovat právo upravit nebo zakázat na svém území silniční přepravu určitých nebezpečných věcí, nikoli však z důvodů bezpečnosti přepravy; že v této souvislosti si členské státy mohou zachovat právo nařídít v případě určité přepravy velmi nebezpečných věcí použití železniční nebo vnitrozemské vodní přepravy nebo mohou trvat na zcela specifických obalech;
- (16) vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice musí být členskými státy umožněno uplatňovat přísnější nebo mírnější předpisy pro určitou přepravu, která je na jejich území prováděna vozidly tam registrovanými;
- (17) vzhledem k tomu, že harmonizace podmínek musí přihlížet ke specifickým okolnostem jednotlivých států, a proto musí být tato směrnice dostatečně pružná, aby byly členskými státy povoleny určité odchylky; že by měly být stanoveny časově omezené odchylky, aby se nezamezovalo používání nových technologií a průmyslovému rozvoji;
- (18) vzhledem k tomu, že musí být možné provozovat mezinárodní přepravu na území členských států vozidly registrovaným v třetích zemích, která vyhovují ADR;
- (19) vzhledem k tomu, že musí být možné rychle přizpůsobit tuto směrnici technickému pokroku, aby mohla zohlednit nová ustanovení začleněná do ADR a rozhodnout o používání a provádění bezpečnostních opatření v případě nehody nebo mimořádné události; že by pro tyto účely měl být zřízen výbor a stanoven postup pro úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci tohoto výboru;
- (20) vzhledem k tomu, že přílohy této směrnice obsahují ustanovení o odborném vzdělání některých řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci po silnici; že je proto nezbytné zrušit směrnici Rady 89/684/EHS ze dne 21. prosince 1989 o odborném vzdělání některých řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci po silnici ⁽¹⁾,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Oblast působnosti, definice a obecná ustanovení

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na přepravu nebezpečných věcí po silnici uvnitř členských států nebo mezi nimi. Nevzta-

⁽¹⁾ Úř. věst. L 398, 30.12.1989, s. 33.

huje se na přepravu nebezpečných věcí vozidly, která patří ozbrojeným silám nebo za která ozbrojené síly odpovídají.

2. Touto směrnicí však není dotčeno právo členských států stanovit při dodržení práva Společenství požadavky, které se týkají:

- a) vnitrostátní a mezinárodní přepravy nebezpečných věcí na jejich území prováděné vozidly, na něž se nevztahuje tato směrnice;
- b) zvláštních pravidel provozu po pozemních komunikacích pro vnitrostátní a mezinárodní přepravu nebezpečných věcí;
- c) zajišťování kvality v podnicích podle norem ISO 9001 a 9002, provádějí-li vnitrostátní přepravu:
 - i) výbušných látek a předmětů třídy 1, jestliže přepravované množství výbušné látky obsažené v jedné přepravní jednotce přesahuje:
 - 1 000 kg pro podtřídu 1.1,
 - 3 000 kg pro podtřídu 1.2,
 - 5 000 kg pro podtřídu 1.3 a 1.5;
 - ii) níže uvedených velmi nebezpečných látek v cisternách nebo cisternových kontejnerech o celkovém obsahu větším než 3 000 litrů:
 - látky třídy 2:

— plyny zařazené pod tato písmena:	at
	bt
	b
	ct
	c
 - hluboce zchlazené zkapalněné plyny 7° b a 8° b,
 - látky třídy 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 a 8
 - nezařazené pod písmenem b) nebo c) těchto tříd
 - nebo pod písmena b) a c) zařazené, které však mají identifikační číslo nebezpečnosti tvořené třemi nebo více platnými číslicemi (neobsahujícími žádnou nulu);
- iii) níže uvedené obaly třídy 7 (radioaktivní látky), obaly štěpných látek, obaly typu B (U), obaly typu B (M).

Oblast působnosti vnitrostátních předpisů obsahujících tyto požadavky se nesmí rozšiřovat.

Uvedené předpisy pozbývají účinnosti, jestliže jsou právními předpisy Společenství závazně stanovena odpovídající opatření.

Do 31. prosince 1998 podá Komise Radě zprávu, ve které zhodnotí bezpečnostní hlediska upravená tímto ustanovením společně s vhodným návrhem na prodloužení jeho platnosti, nebo na jeho zrušení.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- „ADR“ rozumí Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí, uzavřená v Ženevě dne 30. září 1957, ve znění pozdějších předpisů,
- „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo určené k silniční přepravě, kompletní nebo nekompletní, minimálně čtyřkolové, s maximální konstrukční rychlostí větší než 25 km/h, a jeho návěsy, s výjimkou vozidel jezdících po kolejích a zemědělských a lesnických traktorů a s výjimkou všech mobilních strojních zařízení,
- „nebezpečnými věcmi“ rozumějí látky a předměty, jejichž silniční přepravu přílohy A a B zakazují nebo povolují pouze za určitých podmínek,
- „přepřavou“ rozumí každá činnost silniční přepravy zcela nebo částečně prováděná vozidly na veřejných silnicích na území členského státu, včetně nakládky a vykládky, na niž se vztahují přílohy A a B, aniž jsou dotčeny právní předpisy členských států ohledně odpovědnosti za tyto činnosti.

Takto definovaná přeprava nezahrnuje přepravu prováděnou výlučně v rámci uzavřeného prostoru.

Článek 3

1. Aniž je dotčen článek 6, nesmějí být nebezpečné věci, jejichž přepravu zakazují přílohy A a B, přepravovány po silnici.

2. Není-li v této směrnici uvedeno jinak, je přeprava nebezpečných věcí uvedených v příloze A povolena, pokud jsou splněny podmínky uvedené v přílohách A a B, zejména pokud jde o:

- a) obaly a označení dotyčného zboží;
- b) konstrukci, vybavení a správný chod vozidla přepravujícího dotyčné zboží.

KAPITOLA II

Odchyšky, omezení a výjimky**Článek 4**

Každý členský stát může výhradně pro účely provozování vnitrostátní silniční přepravy vozidly registrovanými na jeho území zachovat své vnitrostátní právní předpisy o přepravě nebezpečných věcí po silnici, které jsou v souladu s doporučeními OSN pro přepravu nebezpečných věcí, a to do doby, než budou revidovány přílohy této směrnice tak, aby odrazily tato doporučení. Členské státy o tom uvědomí Komisi.

Článek 5

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, zejména v oblasti přístupu na trh, zachovává si každý členský stát právo upravit nebo zakázat přepravu určitých nebezpečných věcí na svém území, a to výlučně z jiných než bezpečnostních důvodů, např. z důvodu národní bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí.

2. Předpisy, které přijme členský stát pro provoz mezinárodní přepravy na svém území a které jsou povoleny podle bodu 10 599 přílohy B, musí mít místně omezenou oblast působnosti, vztahovat se na vnitrostátní i na mezinárodní přepravu a nesmějí vést k žádné diskriminaci.

3. a) Každý členský stát může uplatňovat přísnější přepravní předpisy, s výjimkou konstrukčních požadavků, pro vozidla registrovaná nebo uvedená do oběhu na svém území.

b) Členské státy si však mohou zachovat zvláštní vnitrostátní předpisy o těžišti cisteren registrovaných na svých území až do případné změny bodu 211 128 přílohy B této směrnice, nejpozději však do 31. prosince 1998.

4. Jestliže členský stát dojde k závěru, že používané předpisy jsou nedostatečné pro omezení nebezpečí spojeného s přepravou v případě nehody nebo mimořádné události a že je naléhavě nezbytné učinit další opatření, oznámí zamýšlená opatření Komisi ještě v jejich v přípravné etapě. Komise postupem podle článku 9 rozhodne, zda provedení těchto opatření schválí, a určí dobu jejich trvání.

5. Členské státy mohou zachovat vnitrostátní předpisy platné k 31. prosinci 1996, které se týkají

— přepravy látek podtřídy 1.1,

— přepravy jedovatých, nestálých nebo hořlavých plynů třídy 2,

— přepravy látek s obsahem dioxinů nebo furanů nebo

— přepravy v cisternách nebo cisternových kontejnerech množství většího než 3 000 litrů kapalin tříd a podtříd 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 nebo 8, které nejsou uvedeny pod písmeny b) nebo c) těchto tříd či podtříd.

Tyto předpisy se mohou vztahovat pouze na

— zákaz přepravy po silnici, pokud lze využít železniční nebo vnitrozemské vodní přepravy,

— požadavek na používání určité vhodné trasy,

— další předpisy o balení látek s obsahem dioxinů nebo furanů.

Oblast působnosti těchto předpisů nelze rozšiřovat ani je nelze činit přísnějšími. Členské státy sdělí tyto předpisy Komisi, která o nich informuje ostatní členské státy.

Článek 6

1. Členský stát může na svém území povolit silniční přepravu nebezpečných věcí klasifikovaných, balených a označených v souladu s mezinárodními požadavky pro námořní nebo leteckou přepravu, kdykoli přeprava zahrnuje cestu po moři nebo vzduchem.

2. Ustanovení příloh A a B o použití jazyků při označování a v požadovaných podkladech se nevztahuje na přepravu omezenou na území jednoho členského státu. Pro přepravu na svém území mohou členské státy povolit použití jiných jazyků než jazyků uvedených v přílohách.

3. Na svém území může každý členský stát povolit použití vozidel vyrobených před 1. lednem 1997, která nevyhovují této směrnici, ale byla vyrobena v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými k 31. prosinci 1996, pokud jsou tato vozidla udržována v požadovaném bezpečnostním stavu.

4. Členský stát může zachovat vnitrostátní právní předpisy platné k 31. prosinci 1996 o konstrukci, použití a přepravních podmínkách pro nové nádrže ve smyslu bodu 2 212 přílohy

A a nové cisterny, které nevyhovují přílohám A a B, dokud nebudou do příloh A a B zahrnuty odkazy na normy pro konstrukci a použití cisteren a nádrží se stejnou právní silou jako tato směrnice, nejpozději však do 31. prosince 1998. Nádrže a cisterny vyrobené před 1. lednem 1999 a udržované v požadovaném bezpečnostním stavu smějí být nadále používány za původních podmínek.

5. Členský stát může zachovat jiné vnitrostátní předpisy, než které jsou uvedeny v přílohách A a B, týkající se referenční teploty pro přepravu zkapalněných plynů nebo směsí zkapalněných plynů na jeho území, dokud nebudou předpisy týkající se referenční teploty pro různá podnebná pásma začleněny do evropských norem a odkazy na ně uvedeny v přílohách A a B.

6. Členský stát může pro přepravu na svém území povolit používání obalů vyrobených před 1. lednem 1997, které však nemají osvědčení podle ADR, pokud je na těchto obalech uvedeno datum výroby, mohou vyhovět zkouškám stanoveným vnitrostátními právními předpisy platnými k 31. prosinci 1996 a jsou udržovány v odpovídajícím bezpečnostním stavu (včetně případných zkoušek a prohlídek); kovové mezilehlé kontejnery na hromadné zboží a kovové sudy o obsahu více než 50 litrů smějí být používány až do 15 let od data výroby; ostatní kovové obaly a veškeré plastové obaly smějí být používány až do pěti let od data výroby, ale nejpozději do 31. prosince 1998.

7. Členský stát může do 31. prosince 1998 povolit na svém území přepravu určitých nebezpečných věcí zabalených před 1. lednem 1997, pokud jsou tyto věci klasifikovány, zabaleny a označeny v souladu s požadavky stanovenými vnitrostátními právními předpisy platnými před 1. lednem 1997.

8. Členský stát může pro vnitrostátní přepravu, při níž jsou používána vozidla registrovaná na jeho území, zachovat vnitrostátní právní předpisy platné ke dni 31. prosince 1996 pro uvádění nouzového kódu namísto identifikačního čísla nebezpečnosti uvedeného v příloze B.

9. Členský stát může po konzultaci s Komisí zachovat na svém území méně přísná ustanovení, než jsou uvedena v přílohách A a B této směrnice, pro přepravu malých množství určitých nebezpečných věcí, s výjimkou látek se střední nebo vysokou radioaktivitou.

10. Nesníží-li se tím úroveň bezpečnosti, může členský stát povolit dočasné odchylky od přílohy A a B, aby mohl na svém území provádět zkoušky nezbytné k přizpůsobení uvedených příloh technickému a průmyslovému pokroku. Komise o tom musí být informována a uvědomí o tom ostatní členské státy.

Dočasné odchylky schválené příslušnými orgány členských států na základě bodů 2 010 a 10 602 příloh A a B musí mít formu vícestranných dohod předložených všem příslušným orgánům členských států orgánem, který se pro danou dohodu ujal iniciativy. Komise o tom musí být informována.

Odchylky uvedené v prvním a druhém pododstavci se uplatní bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení odesílatele, přepravce nebo příjemce; odchylky mohou trvat až pět let a tuto dobu nelze prodloužit.

11. Členský stát může povolit výjimečnou přepravu nebezpečných věcí, která je buď zakázána přílohami A a B, nebo je prováděna za odlišných podmínek, než jsou stanoveny v přílohách A a B.

12. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou do 31. prosince 1998 členské státy uplatňovat stávající dohody s jinými členskými státy, které byly uzavřeny v souladu s ADR, bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení odesílatele, přepravce nebo příjemce. Jakékoli další odchylky, které jsou povoleny podle bodů 2 010 a 10 602 příloh A a B, musí vyhovovat odstavci 10.

Článek 7

S výhradou vnitrostátních předpisů nebo předpisů Společenství o přístupu na trh je používání vozidel registrovaných nebo uvedených do provozu ve třetích zemích povoleno k provádění mezinárodní přepravy nebezpečných věcí ve Společenství, pokud je tato přeprava v souladu s ADR.

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení

Článek 8

Změny nezbytné pro přizpůsobení příloh A a B vědeckému a technickému pokroku v oblasti upravené touto směrnicí, aby

byly zohledněny změny příloh ADR, se přijímají postupem podle článku 9.

Článek 9

1. Komisi je nápomocen výbor pro přepravu nebezpečných věcí (dále jen „výbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Při hlasování ve výboru je hlasům zástupců členských států přidělena váha stanovená ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1997. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

1. Směrnice 89/684/EHS se zrušuje s účinkem od 1. ledna 1997.

2. Dočasná osvědčení vydaná členskými státy na základě čl. 4 odst. 2 pouze pro vnitrostátní přepravu zůstávají v platnosti do 31. prosince 1996. Osvědčení vydaná na základě čl. 4 odst. 4 této směrnice mohou být používána až do konce jejich platnosti, nejpozději však do 1. července 1997 pro nebezpečné věci přepravované v cisternách nebo pro výbušniny a do 1. ledna 2000 pro ostatní nebezpečné věci.

Článek 12

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 21. listopadu 1994.

*Za Radu
předseda*

M. WISSMANN

PŘÍLOHA A

Viz směrnice Komise 2003/28/ES (Úř. věst. L 90, 8.4.2003, s. 45).

PŘÍLOHA B

Viz směrnice Komise 2003/28/ES (Úř. věst. L 90, 8.4.2003, s. 45).
